

עקרון והתסגרה, כמו

הפורנוגרפיה, הוא

עניין של גיאוגרפיה

הברט קאפלר הוא פושע-מילחמה אוטנטי.

כאשר נהרגו 32 חיילים גרמניים בהתקפות של המחתרת בלב רומא. פקד אדולף היטלר עצמו, בהתקפה של זעם, להרוג 10 איטלקים תמורת כל גרמני שנשקט. קאפלר, מפקד המיטרה הגרמנית ברומא, פעל כפקיד מסור. היה עליו למלא מיכסה, תוך זמן קצר. לכן קיבץ אסירים ועצירים שישבו אותה שעה בבתי-הכלא של רומא ביניהם אנשים שנעצרו במיקרה, ושלח אותם להוצאה-להורג.

מרב בילבול, וכדי שלא יתגלה חלילה גירעון בהשגת הסופי, הוסיף קאפלר 15 אנשים מעל למיכסה.

דאגתו העיקרית, באותן שעות, היתה כיצד לפתור את בעיות-התחבורה, שהיו כרוכות במיבצע.

הקורבנות, איטלקים נוצריים ויהודיים, נעלמו כלא-היו. כעבור זמן נתגלו שרידיהם במיקרה, במערה ליד רומא שפיה נסתם עלידי הגרמנים.

סרטן במיוזורה. קאפלר נידון למאסר עולם על הריגת 15 הקורבנות שמעל למיכסה. כאשר חלה בסרטן, היתה נטייה לשחררו — אך לחץ ציבורי מנע זאת. השבוע הוברח קאפלר במיוזורה מבית החולים הצבאי לגרמניה, ממשתל איטליה תבעה, שוב תחת לחץ ציבורי רב, שממ שלח גרמניה תסגיר אותו. תשובת הגרמנים: הדבר אינו אפשרי בגלל הסעיף בחוקת-היסוד של גרמניה, האוסר הסגרת אזרחים גרמניים למדינה אחרת.

בישראל עוררה תשובה זו זעם רב. האם אורחותיו של אדם תמנע ממנו את ריצוי עונשו? הית ברור לכל ישראלי: על גרמניה להסגיר את האיש!

עקרון, "לאומי". תביעה זו היתה משכנעת יותר, לולא חתמו רוב חברי הכנסת לא מכבר על הודעה-הפוכה: לחוקק בישראל חוק האוסר את הסגרתו של אזרח ישראלי לכל מדינה שהיא גם אם ביצע בה פשעים.

איתן חוק הרצף לכבודו של שמואל פלאטר-שרון, המבוקש עלידי המיטרה הצרפתית בעונן עבירות רבות, אולם הצעת-החוק הישראלית לא הוגבלה למיקרה זה. היא היתה, לדיברי יומיה, "עקרונית" ונבעה מטעמים לאומיים. לא הוצאו מן הכלל אף פושעים נגד האנושות ורצח-עם. על-פי ההצעה, יוכל שכיר-הרב ישראלי לבצע מעשה של רצח-עם, למשל ברודויה, ולחזור לישראל — מבלי שיהיה בר-הסגרה.

מסתבר כי הבעיה נראית אחרת לגמרי כאשר מדובר בארץ אחרת. העיקרון, כמו הפורנוגרפיה, הוא כנראה עניין של גיאוגרפיה.

הכנסת

לצפצף על העולם

האם מותר לאזרח

ננסוע במכונית של

בעק הרשעה פלילית ?

בשנת 1952 ניסה דב שילנסקי לפוצץ פצצה במישרי-החוף כמחאה נגד חתימת הסכם השילומים בין ממשלות ישראל וגרמניה. הוא נתפס לפני שהספיק לפוצץ את הפצצה שבחיקו. הועמד למישיפט, הורשע, ונידון למאסר של 21 חודש, אותם ריצה בכלא.

כיום מכה דב שילנסקי כח"כ הליכוד בכנסת התשיעית, כשמהאחרי קאריירה של מישיפטן ועורר-דין. אותה החל בעת רי צוי עונש המאסר שלו. למרות העובדה (המשך בעמוד 36)

* משום-מה התעקשו כל-היתקשורת בישראל לדבר על "איטלקים ויהודים", הדבר בוודאי היה מפליא את היהודים, שראו את עצמם כאיטלקים לכל דבר, בעלי דת אחרת.

אביר המילחמה ב"פשע המאורגן", ח"כ אהרן אולמרט, נפל השבוע במלכודת-פיתאיים מן הסוג אותה ניסה בעבר לסמון לאחרים. כאשר ניסה לחלץ את עצמו ממנה הוא חתף לעיני כל את אופיו המוסרי, את דמותו האינטלקטואלית ואת כושר האבחנה שלו בין היות למציאות. הרשת נפרשה להגליל של אולמרט במרסיבת עתונאים שכינסו והשברו אנשי הפנתיים השחורים בבית-האמנים בירושלים, בהשתתפות ח"כ חד"ש צרלי ביטון; מר כיר התנועה, כוכבי ושמש, ודבורה מנחם ("מני") כהן. העתונאים ושנטלו חלק ב"פגישה לא העלו על דעתם כי הם משמשים חלק מהפיתיון שהושלך לעבר אולי-מרט.

כאשר החל מני כהן לגולל את הסיפור, ששימש עילה לאותה מסיבת-עתונאים, לא ידעו העתונאים כיצד להתייחס לדבריו. אחרי הכל הוא היה מוכר לכמה מהם כבעל עבר פלילי, שישב בכלא ארבע שנים בעוון הברחת סמים לחו"ל. אולם הדברים שואמר היכו אותם בתדהמה. הם ניראו נוראים מדי מכדי שיהיו אמתיים.

"במשך השבועות האחרונים שוחחתי מספר פעמים עם ח"כ אהרן אולמרט, שי הוא מכר ותיק שלי", סיפר כהן, שהוא מזכירו האישי של ח"כ צרלי ביטון בכנסת. "השיחות בינינו התנהלו הן בכנסת והן בטלפון. היו לנו לפחות ארבע שיחות כאלה.

"תמכתי במאבק של אולמרט בפשע המאורגן, בירכתי אותו ואיחלתי לו הצלחה במסע הציבורי שהוא מנהל בנושא זה. אבל במהלך השיחות האלה אמר לי אולמרט דברים חמורים מאוד. אותם הבארתי לידעית מזכירות תנועת הפנתרים ה"שחורים".

"באותה הפגישה האלה סיפר לי אולי-מרט שאם יקרה לו משהו ויפגע בו אי-שית, יפעילו המיטרה והצבא יחידות מירי חדות. אולמרט טען כי סירת מובחרת ושל צה"ל תכנס לפעולה, תבצע פרוברקציות לאנשים שאם שמותיהם הוכרזו כראשי הפשע המאורגן והחיללים יירו בהם למוות ברחובות. אולמרט טען כי קיימת החלטה חד-משמעית בנושא זה בצמרת המיטרה וצה"ל להציבור ימחא כפיים."

כאן שיער צרלי ביטון את דבריו של מני. "הדברים נראים לנו חמורים ביותר", טען הח"כ, שבתקופת כהונתו הקצרה הספיק כבר להסעיר את הכנסת והמדינה כולה. "חברים מסוג זה קוד כבר במישיפטנים ואחרים ולא סימפטיים. אנן רואים זאת כצורה חמורה של מאבק היכול לגלוש גם לפסים פוליטיים ואחרים."

מני כהן המשיך בתיאור המאורעות: "אחרי שצרלי ביטון הגיש שאילתה בנושא זה לשרה-פנים, הועניק בקשר להחלטה על הפעלת צבא כדי להרוג אנשים, צילי צלחי לח"כ אולמרט וסיפרתי לו על ה"שאלות", והוא אמר לי: "אני ואבני לך. אני ארד עליך אם תפרסם זאת ואנני לאבי ולגטין מהארץ שיפסע עליך שאותה קשור בפשע המאורגן. בוא מיד למישיפדי ותחתום על הצהרה שבשרעה שלא אמרתי לך דברים כאלה".

ביטון וכהן הודיעו כי הם עומדים לפנות בתלונה למיטרה על דבריו של אולי-מרט וכן לפני ליועץ-המישיפטי לממשלה וללישכת עורכי-הדין. יטענו כי אולמרט, שהוא עורר-דין במיקצו, ניסה להדיח את מני כהן למסור תצהיר שקר ביועצין.

"לא יעשו

איתם מישיחקים !"

ברגע בו עיבלו העיתונאים את הרימידע המדויק שנמסר להם הם החלו לפשפש בעברו של כהן. אין לי מה לחסור, הריש להם מני כהן, "בשנת 1970 הייתי מעורב בניסיון הברחת סמים. נתיפסתי ונישפתי בכלא במשך ארבע שנים. שילמתי את חובי לתברה במלואו. לדעתי זוהי צביעות מסריחה וגנוב-נפש אחד גדול לפשפש בעברי ולתוכי לי אותו לתומן. נכון, ששעתי. אבל ושלמתי את חובי לתברה ואני כיום אזרח שווה וכחיות."

העתונאים דרשו הוכחות לדברים שאמר להם מני. אלא שאנשי הפנתרים השחורים התחמקו לספק אותם. במתכוון הם יצרו את הרושם כי אין להם הוכחות כאלה. כהני הדינו והטלוויזיה הריצו ריח כאלה אלקטרוני חוש. מיהרו לצלצל אל ח"כ אולמרט, לבקש את תגובתו על ההאשמות שהועלו נגדו. ואולמרט לא היסס, הוזמן מיד לביתו את כל אנשי התיקשורת כדי למסור את גירסתו.

כמו העתונאים עצמם לא העלה אולמרט על דעתו כי בידי מני כהן נמצאת הקלטה

ריח של

אולמרט: לא אני רק אומר לך דבר אחד...

כהן: אתה יודע שאני אוהב אותך. **אולמרט:** אני יודע שאתה אוהב אותי. אני רק רוצה לדעת, הם מכירים אותך. זה לא יהיה מפליא אם הם יפנו אליך ויגידו לך: תמסור לו שהוא חי בסכנה מה יש?

כהן: לא, הם בחיים לא אמרו לי דבר שכזה.

אולמרט: לכן אני שואל אותך. **כהן:** מה פיתאום שהם יגידו לי? אני, אין לי איתם שיתח. אין לי בכלל... היחידי שאני יודע איתו, אבל גם כן לא רואה אותו, זה מימון לוי. אבל אין לי איתו שום דבר, גם כן, אני אומר לך, למה אתה חושב ש...?

אולמרט: אני לא כועס עליך.

כהן: אני פשוט, אני פשוט מתוך מה שאני קורא, אני — אני דואג לך, זה הכל.

אולמרט: מה? מה יכול להיות? מה אתה חושב? הס... **כהן:** לא יודע!

אולמרט: אתה יודע שאני נשמר עכשיו בסמוי 24 שעות ביממה ושהם עוקבים אחריהם 24 שעות ביממה אחרי כל אחד מהם — בציתות, במכשירים אלקטרוניים, באנשים סמויים שהם לא מעלים על דעתם בכלל, תבין את זה: הם יוזרו צעד אחד — הם על המקום! ולא יעשו איתם מישיחקים! תדע לך — יש הוראה, זה שמה אנשי... חברה מהיטירות... (כאן מפיעה שמות ושל יחידה מחבחרת בצה"ל).

"השאלות לא חייבות

להיות נכונות !"

בנקודה זו של השיחה איבד אולי-מרט את השליטה על עצמו ועל פיה. הוא השמיע לא פחות ולא יותר מאשר

של שיתותיו עם אולמרט. נראה שהוא היה סבור כי רק הוא עצמו יכול להקליט ובהקלטות סמויות את שיתותיו עם אחרים. הוא מיהר להכחיש את דבריו כהן מכל וכל. "לדברים האלה אין כל שהר", ועק אולמרט בהעמידו פני קוץ נגול, "ציפיתי אומנם שיעלילו עלי עלילות ואני מניח שזו לא האחרונה."

זאת היתה בדיוק התגובה לה ציפו אנשי הפנתרים השחורים. הם ושלפו אז את סירטי ההקלטה ושכחשוחם, מסרו אותם לשידור בטלוויזיה. אהרן אולמרט, שניסה להתכחש לדברים שיוחסו לו, הוצג לעיני כל כשקרן. אולם זאת היתה התדמית הפחות חשוכה שיצר לעצמו. תוכן השיחה בינו לבין מני כהן, שפרסם ברבים, הציג אותו כמערחמי המוסריים.

הלקה הראשון של השיחה, שנערכה ב-15 באוגוסט, ככל הנראה במקום ציבורי, היה ושיגרה. אולמרט מנסה בה להוציא מפי מני כהן כאילו הוא בא אליו בשליחות אנשי הפשע המאורגן כדי לאיים עליו. אלא ושהכהן נזהר ממלכדות זו. "מה קורה?" שואל אולמרט בתחילת השיחה.

כהן: מעוצבנים לאללה! תגיד מה, מה אתה אומר? עכשיו אני שמעתי שאתה עומד לעשות מסיבת עתונאים. זה נכון? **אולמרט:** למה? מה הבעיות? דבר לעניין!

כהן: לא יודע, כך אני שמעתי וזה מסכן אותך.

אולמרט: למה?

כהן: לא יודע!

אולמרט: זה מה שהם ביקשו להגיד לי?

כהן: לא, למה אתה חושב?

אולמרט: אני רוצה לחבין!

כהן: שמה?

אולמרט: מה קורה?

כהן: מה, "מה קורה"? למה אתה חושב שאני איש שחם?